

καὶ γίνεσθαι πρὸς τὸ τῆς τέχνης, ἐν ᾧ ἕω-
 ἀρχει πὶ μέρεσ τῶ κροτάματος, ἢ μὲν τοιαύ-
 τη βῆσι οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἢ δὲ οὐ. καὶ
 ταύτων ἢ ὑφ' ὧδ' οἷα τῆ, ἢ ὅ ἀδύνατος. πολ-
 λαὶ γὰρ δυνάται ὑφ' ὧδ' αὐτῆς κινεῖσθαι, ἀλλ'
 οὐκ ὧδ'· ὅτι ὀρθοῦσθαι. ὅσον οὖν τοιαύτη
 ἢ ὕλη, ὅτι οἱ λίθοι, ἀδύνατοι ὧδ' κινεῖσθαι,
 εἰ μὴ ἕω δῆλον. ὧδ' μάλιστα, καὶ τὸ πύρ.
 δια τῆ τοιαύτη ἕω μὲν τῶ ἔχοντος πῦρ
 τέχνη, τὸ ὅτι ἕω. ἕω γὰρ τούτων κινήσε-
 ται πρὸς ἐκ ἐχόντων ὑφ' πῦρ τέχνη, κινεῖσθαι
 ὅ ἀδύνατων αὐτῆ, ἢ ἕω δῆλον ἐκ ἐχόντων
 πῦρ τέχνη, ἢ ἐκ μέρεσ. ἀλλ' οὐ δὲ ἐκ τῆ
 εἰρημῶν, καὶ ὅτι ἔσπον πᾶ ἀπαρτα γέ-
 γνηται ἐξ ὁμωνύμων, ὡς παρ τὰ φύσ, ἢ ἐκ
 μέρεσ ὁμωνύμων· ὅτι, ἢ οἰκίας ἐξ οἰκίας, ἢ
 ἕω νῶν, ἢ γὰρ τέχνη, τὸ εἶδος, ἢ ἐκ μέρεσ, ἢ
 ἔχοντος τὸ μέρεσ, ἐὰν μὴ ἐπὶ συμβέβηκός γέ-
 γνηται. τὸ γὰρ ἀπὸν πῦρ ποιεῖν κροτόν κρο-
 αὐτὸ μέρεσ· θερμότησ γὰρ ἢ ἐκ τῆ κινήσε, θερ-
 μότητα ἐκ τῆ σάμετι ἠπύσιν. αὐτὴ δὲ ἐ-
 σὶν ἢ τοι ὑγεία, ἢ μέρεσ, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῆ
 μέρεσ πὶ τῆς ὑγείας, ἢ αὐτὴ ἢ ὑγεία. διὸ καὶ
 λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκείνα ποιεῖ τῶ ὑγείαν,
 ὅ ἀκολουθεῖ καὶ συμβέβηκε θερμότησ. ὡσε
 ἕω παρ ἐκ τοῖς συλλογισμοῖς πᾶτων ἀρχῆ ἢ
 οὐσία (ἐκ γὰρ τῆ τῆ βῆσι οἱ συλλογισμοῖ εἰσιν)
 ἐκ ταύτων ὅ ἀρχῆσ· ὁμοίως ὅ καὶ τὰ φύ-
 σι σμιεῖσθαι τούτοις ἔχει. τὸ ὑφ' ὧδ' σπέρ-
 μα ποιεῖ ὡς παρ τὰ δοτὰ τέχνη. ἔχει γὰρ δυ-
 νάμει τὸ εἶδος, καὶ ἄφ' οὗ τὸ σπέρμα βῆσι πως
 ὁμωνύμων (οὐ γὰρ πᾶτα οὕτω δεῖ ζῆται,
 ὡς ἐξ ἀδράπτου ἀδράπτος· καὶ γὰρ γυνὴ ἐξ
 ἀνδρός. διὸ ἡμίονος ἐκ ἐξ ἡμίονου,) ἀλλ' ἐκ
 μὴ πῆρεσ ἢ. ὅσα ὅ δὲ τὸ αὐτομάτου ὡσε-
 παρ ἐκεί γίνεσθαι, ὅσον ἢ ὕλη δυνάται καὶ ὑφ'
 αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτων πῦρ κίνηση, καὶ τὸ
 σπέρμα κινεῖ. ὅσον ὅ μὴ, ταύτα ἀδύνατα
 γένησθαι δῆλον πῶς ἢ ἐξ αὐτῆ. οὐ μόνον ὅ
 ἀπὸ τῆς οὐσίας ὁ λόγος διλλῶ τὸ μὴ γίνεσθαι
 τὸ εἶδος, δῆλα ἀπὸ πᾶτων ὁμοίως πρὸ κρο-
 τῶν κοινός ὁ λόγος, ὅτι ποσὺ, ποιοῦ, καὶ ὅτι δῆ-
 λων κροτῶν. γίνεσθαι γὰρ ὡσε ἢ καὶ καὶ
 σφῆρα, ἀλλ' οὐ σφῆρα, οὐδὲ χαλκός, καὶ ὅτι
 χαλκοῦ γίνεσθαι. ἀεὶ γὰρ δὲ κροτῶν τῶ
 ἕω καὶ τὸ εἶδος· οὕτω ὅ καὶ ὅτι τῆ τῆ βῆσι, καὶ
 ὅτι τῆ ποιοῦ καὶ ποσὺ, καὶ πρὸ δῆλον ὁμοίως κροτῶν. οὐ γὰρ γίνεσθαι τὸ ποιοῦ, δῆλα τὸ ποιοῦ
 ἔχοντος ὅ τὸ ποσὺ, δῆλα τὸ ποσὺ ἔχοντος, ἢ ζῶντος, ἀλλ' εἶδον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν βῆσι.

ab arte sunt, in qua est aliqua pars rei,
 quædam talis, vt à seipsa moueatur, quæ-
 dam non: & huius, quædam sic possibilis
 est, quædam impossibilis: multa nanque
 possibilia quidem à seipsis moueri, sed
 non sic, vtputa saltare. Quorumcumque
 itaque talis materia est, vt lapides, impos-
 sibile est sic moueri, nisi ab alio: sic tamen
 certè est & ignis. Propterea quædam non
 erunt absque eo, qui habet artem, quæ-
 dam erunt. Ab iis enim mouebuntur, quæ
 non habent quidem artem, moueri vero
 possunt ipsamet, aut ab aliis non habenti-
 bus artem, aut ex parte. Manifestum autem
 est ex iis, quæ dicta sunt, & quod quodam-
 modo omnia fiunt ex vniuerso, quem
 admodum quæ natura fuit, aut ex parte
 vniuersa, vt domus ex domo, aut ab intel-
 lectu: ars enim species est, at ex parte,
 aut habente aliquam partem, si non se-
 cundum accidens fiat. Causa enim facien-
 di prima secundum se, pars: calor enim in
 motu, calore in corpore facit. Hic vero
 aut sanitas est, aut pars, aut sequitur eum
 aliqua sanitatis pars, aut ipsa sanitas. Qua-
 re & dicitur facere, quia illud, quod se-
 quitur, & cui accidit calor, sanitatem effi-
 cit. Quare sicut in syllogismis omnium
 principium substantia est, (ex ipso enim
 quid est syllogismi sunt) hic etiam gene-
 rationes. Similiter se habent & quæ natu-
 ra constituta sunt. Semen nanque facit, si-
 cut ea, quæ ab arte sunt. Habet etenim po-
 testate speciem, & à quo semen est, quo-
 dammodo vniuersum, (non enim omnia
 ita oportet quætere, sicuti ex homine ho-
 mo: etenim mulier ex viro: vnde mulus
 non ex mulo) sed si non læsura fuerit.
 Quæcumque verò quorum materia potest
 & à seipsa moueri eo motu, quo semen
 mouet, à casu, sicut ibi fiunt: quorum au-
 tem non, hæc impossibilia sunt aliter fie-
 ri, quàm ex ipsis. Non autem de substantia
 solum ostendit ratio non fieri speciem,
 sed de omnibus primis similiter commu-
 nis ratio est, vtputa quantitate, qualitate,
 & aliis prædicamentis. Fit enim, vtputa æ-
 nea sphaera, sed non sphaera, nec æs: & in
 ære fit. Semper nanque oportet præexiste-
 re materiam, & speciem. Ita & de quid est,
 & de qualitate, & quantitate, & aliis præ-
 dicamentis similiter. Non enim fit quali-
 tas, sed quale lignum: nec quantitas, sed
 quantum lignum, aut animal. Cæterum
 ex his, proprium substantiæ accipere est,